

Dosarul nr. 2ra-784/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. V. Gîrleanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, O. Cojocar, V. Cotorobai)

DECIZIE

7 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Apă-
Canal Chișinău” împotriva lui Tudor Frumuzachi cu privire la încasarea datoriei și
a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 11 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
admis apelul declarat de Tudor Frumuzachi, casată hotărârea din 5 aprilie 2019 a
Judecătoria Chișinău sediul Centru și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a
fost admisă parțial

constată:

La 28 martie 2018, SA „Apă-Canal Chișinău” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Tudor Frumuzachi cu privire la încasarea datoriei și a
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că în baza contului personal nr. 209693
deschis pe urnele lui Tudor Frumuzachi, SA „Apă-Canal Chișinău” a furnizat
servicii de alimentare cu apă și recepționare a apelor uzate.

A menționat că pârâtul nu a achitat serviciile prestate în termen, formând o
datorie în perioada lunii februarie 2016 în sumă de 31 907,68 de lei.

La reclamația nr. 11.5-8/2334 din 22 decembrie 2017, în scopul soluționării
litigiului pe calea extrajudiciară, pârâtul nu a manifestat interes.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 512, 514, 572, 575, 602, 668
Cod civil, art. 25 din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, art. 28, 166,
167 CPC.

A solicitat încasarea de la Tudor Frumuzachi în beneficiul SA „Apă-Canal
Chișinău” a sumei totale în mărime de 31 907,68 de lei și a taxei de stat în mărime
de 957,23 de lei.

Pe parcursul examinării cauzei, SA „Apă-Canal Chișinău” a depus cerere de concretizare, prin care, suplimentar a menționat că volumul de apă furnizat/prestat și volumul de apă uzată evacuată în sistemul de canalizare de către pârât a fost expus spre plată în factura SP nr. 7304735 din 12 martie 2016, factură (act administrativ) ce formează obiectul prezentului litigiu, ce nu a fost contestată de către Tudor Frumuzachi în modul prevăzut de legislație și în termenul stabilit, motiv pentru care aceasta generează obligația imputată pârâtului.

Prin hotărârea din 5 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea.

Au fost încasate de la Tudor Frumuzachi în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău” datoria în mărime de 31 907,68 de lei și cheltuielile de plată a taxei de stat în mărime de 957,23 de lei.

În susținerea soluției emise, prima instanță a reținut că potrivit fișei consumatorului nr. 209693, la 8 februarie 2016, volumul de apă furnizat consumatorului în baza indicilor înregistrați de contor a constituit 3 472 m³ („04290” – „00818”) și care a fost înaintat spre plată în factura SP nr. 7304735 din 12 martie 2016 în mărime de 31 907,68 de lei (f.d.8).

La fel, a stabilit prima instanță că potrivit actului de verificare pentru perioada februarie 2016 - martie 2018, pârâtul Tudor Frumuzachi atestă o datorie față de SA „Apă-Canal Chișinău” în mărime de 31 907,68 de lei.

Astfel, prima instanță a ajuns la concluzia de a încasa din contul lui Tudor Frumuzachi în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău” a datoriei în mărime de 31 907,68 de lei.

Prin decizia din 11 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Tudor Frumuzachi, casată hotărârea din 5 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă parțial.

Au fost încasate de la Tudor Frumuzachi în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău” restanța pentru consumul de apă și servicii de evacuare a apei în sumă de 3 144,26 de lei și taxa de stat proporțional pretențiilor admise în sumă de 9433 de lei.

În rest, pretențiile SA „Apă-Canal Chișinău” au fost respinse ca neîntemeiate.

A fost încasată de la SA „Apă-Canal Chișinău” în beneficiul lui Tudor Frumuzachi taxa de stat aferentă apelului declarat, proporțional pretențiilor respinse, în sumă de 647,18 de lei.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că la materialele cauzei nu a fost anexată nicio probă ce ar dovedi preluarea de către apelant a obligațiilor personale ale proprietarilor/consumatorilor precedenți a serviciilor prestate de SA „Apă-Canal Chișinău” la locul de consum menționat după dobândirea dreptului de proprietate asupra imobilului respectiv.

Instanța de apel a conchis că sunt nefondate argumentele SA „Apă-Canal Chișinău” și concluziile primei instanțe referitoare la faptul că răspunderea pentru consumul realizat la locul de consum vizat în perioada 19 februarie 2014 - 8 februarie 2016 o poartă exclusiv apelantul în contextul în care acesta din urmă a dobândit dreptul de proprietate asupra imobilului abia la 25 noiembrie 2015, iar

SA „Apă-Canal Chișinău” nu a probat că consumul vizat, de 3 472 m³ ar fi fost realizat în perioada 25 noiembrie 2015 - 8 februarie 2016.

Prin urmare, obligația de plată a valorii serviciilor corespunzătoare aparține fiecărui consumator care a deținut proprietatea bunului imobil de la locul de consum în perioada indicată.

La fel, instanța de apel a menționat că atât SA „Apă-Canal Chișinău”, cât și prima instanță au omis să specifice în baza cărui act normativ sau juridic apelantul Tudor Frumuzachi a preluat obligațiunile de plată a foștilor proprietari/consumatori ai serviciilor prestate de intimită.

Așadar, dat fiind că apelantul a avut calitatea de consumator în perioada din momentul înregistrării dreptului de proprietate și până la data limită la care SA „Apă-Canal Chișinău” a calculat consumul a 3 472 m³ de apă, instanța de apel a constatat că volumul consumului înregistrat în perioada dată a constituit 342,85 m³ de apă, în valoare de 2 756,83 de lei (42,85 m³ x 8,06 lei/ m³ de apă potabilă) și, respectiv, 342,85 m³ de apă evacuată în valoare de 387,42 de lei (342,85 m³ de ape evacuate x 1,13 lei/ m³ de ape evacuate), astfel încât restanța apelantului, imputabilă acestuia, însumează 3 144,26 de lei.

La 5 octombrie 2020, SA „Apă-Canal Chișinău” a declarat recurs împotriva deciziei din 11 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, menținerea hotărârii primei instanțe, precum și încasarea de la Tudor Frumusachi în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău” a taxei de stat în ordine de recurs în mărime de 478,62 de lei.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, deoarece instanța de apel a examinat superficial cauza, emițând astfel o decizie ilegală și nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii și a prezentat poziții contradictorii în motivarea deciziei sale, favorizând intimatul, pronunțând astfel o decizie ilegală, neîntemeiată și bazată pe concluzii eronate, care urmează a fi casată integral pe motivul încălcării esențiale și aplicării eronate a normelor de drept material.

Astfel, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia aplicată și anume Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, în special, urmau a fi aplicate prevederile art. 14 alin. (1), 15, 16 alin. (1), 17 alin. (1), (4).

A considerat eronată concluzia instanței de apel privind anularea parțială a sumei debitoare de 28 763,42 de lei, deoarece intimatul, începând cu data expirării achitării facturii (31 martie 2016) până la data depunerii cererii de chemare în judecată (28 martie 2018), în decursul celor doi ani, în conformitate cu prevederile Legii contenciosului administrativ, nu a contestat volumul de 3 472 m³ de apă și de canalizare, expus spre plată în factura SP nr. 7304735 din 12 martie 2016 în sumă de 31 907,68 de lei, cu termen de achitare până la 31 martie 2016.

Ulterior, după omiterea termenului de prescripție de către intimat în vederea contestării volumului indicat, în scopul aplanării litigiului extrajudiciar, SA „Apă-Canal Chișinău” a mai acordat un termen suplimentar lui Tudor Frumuzachi în scopul stingerii datoriei acumulate pentru perioada lunii februarie anul 2016 (scurgere înregistrată cu indicii 04290 a contorului nr. 589132), însă acesta nu a făcut uz de dreptul său, în conformitate cu legislația în vigoare, exprimând astfel doar dezinteres total.

Respectiv, după omiterea termenului de prescripție, instanța de apel nefondat a îndreptățit intimatul prin emiterea deciziei sale din 11 iunie 2020 și urma să aplice la caz dispozițiile art. 14 alin. (1), 15, 16 alin. (1), 17 alin. (1), (4) din Legea contencios administrativ.

Instanța de apel greșit a reținut la caz o perioadă extrajudiciară a sumei litigioase și anume 19 februarie 2014 - 8 februarie 2016, pe când obiectul litigiului inițiat este format din perioada lunii februarie anul 2016 în vederea sumei de 31 907,68 de lei.

La fel, instanța de apel nefondat a invocat precum că SA „Apă-Canal Chișinău” nu a demonstrat prin acte confirmative consumul a 3472 m³ de apă și de canalizare, în pofida faptului că la materialele dosarului se regăsesc probe concludente, pertinente și reale în vederea constatării volumului de apă/canalizare menționat, ca urmare a citirii indicilor 04290 de pe contorul nr. 589132 sigilat de către operator, fapt dovedit prin Formularul C-2, unde la 5 februarie 2016, Galina Frumuzachi (mama intimatului minor) a recunoscut acest volum, contrasemnând pe acest formular C-2, ca apoi la 11 martie 2016, indicii 04290 au fost recunoscuți contrasemnătură și de Galina Frumuzachi cu recomandarea de a repara ventilul în 24 ore, în urma scoaterii sigiliului de la ventil.

Totodată, acești indici sunt consemnați și în actul din 8 februarie 2016 privind inspectarea stării tehnice a rețelelor de alimentare cu apă și de canalizare, contoarelor și nivelului de confort de la locul de consum, act întocmit în prezența Galinei Frumuzachi .

Concluziile instanței de apel conțin erori și sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, or obiectul litigiului este încasarea sumei pentru exclusiv perioada lunii februarie anul 2016 și nicidecum o altă perioadă de până în luna februarie 2016, nemaivorbind că factura a fost emisă la 12 martie 2016.

Astfel, poziția instanței de apel este lipsită de sens logic, deoarece indicii 04290 de pe contor au fost citați în anul 2016, cu volumul de 3472 m³ de apă și de canalizare expus în exclusivitate proprietarului de imobil, Tudor Frumuzachi.

Prin urmare, calculul efectuat de către instanța de apel este unul eronat și ilegal, reieșind din supozițiile sale și interpretări eronate.

A considerat că prima instanță a emis o hotărâre absolut legală și întemeiată, deoarece au fost elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, concluziile expuse în hotărâre nu sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, prima instanță a aplicat corect normele de drept material și normele de drept procedural, creând condiții imparțiale și obiective întru exercitarea drepturilor participanților la proces în cadrul examinării fondului cauzei, iar hotărârea instanței de fond urmează a fi menținută.

La 11 mai 2021, Tudor Frumuzachi, reprezentat de avocatul Cristina Doga a depus referință la recursul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău”, solicitând declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată la 15 august 2020 la adresa electronică a recurente SA „Apă-Canal Chișinău”, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la actele cauzei (f. d. 167).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 5 octombrie 2020 în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) lit. a) și c) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) CPC, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

După cum rezultă din materialele cauzei, SA „Apă-Canal Chișinău” înaintând acțiunea în judecată împotriva lui Tudor Frumuzachi, a solicitat încasarea de la Tudor Frumuzachi în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău” a sumei totale în mărime de 31 907,68 de lei și a taxei de stat în mărime de 957,23 de lei.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a admis acțiunea și a încasat de la Tudor Frumuzachi în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău” datoria în mărime de 31 907,68 de lei și cheltuielile de plată a taxei de stat în mărime de 957,23 de lei.

Judecând apelul declarat de către Tudor Frumuzachi, instanța de apel a admis apelul, a casat hotărârea din 5 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru și a adoptat o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasate de la Tudor Frumuzachi în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău” restanța pentru consumul de apă și servicii de evacuare a apei în sumă de 3 144,26 de lei și taxa de stat proporțional pretențiilor admise în sumă de 9 433 de lei, iar în rest, pretențiile SA „Apă-Canal Chișinău” fiind respinse ca neîntemeiate.

La adoptarea unei asemenea soluții, instanța de apel a reținut că la materialele cauzei nu a fost anexată nicio probă ce ar dovedi preluarea de către apelant a obligațiilor personale ale proprietarilor/consumatorilor precedenți a serviciilor prestate de SA „Apă-Canal Chișinău” la locul de consum menționat după dobândirea dreptului de proprietate asupra imobilului respectiv.

Instanța de apel a conchis că sunt nefondate argumentele SA „Apă-Canal Chișinău” și concluziile primei instanțe referitoare la faptul că răspunderea pentru consumul realizat la locul de consum vizat în perioada 19 februarie 2014 –

8 februarie 2016 o poartă exclusiv apelantul în contextul în care acesta din urmă a dobândit dreptul de proprietate asupra imobilului abia la 25 noiembrie 2015, iar SA „Apă-Canal Chișinău” nu a probat că consumul vizat, de 3 472 m³ ar fi fost realizat în perioada 25 noiembrie 2015 – 8 februarie 2016.

Prin urmare, obligația de plată a valorii serviciilor corespunzătoare aparține fiecărui consumator care a deținut proprietatea bunului imobil de la locul de consum în perioada indicată.

La fel, instanța de apel a menționat că atât SA „Apă-Canal Chișinău”, cât și prima instanță au omis să specifice în baza cărui act normativ sau juridic apelantul Tudor Frumuzachi a preluat obligațiunile de plată a foștilor proprietari/consumatori ai serviciilor prestate de intimită.

Așadar, dat fiind că apelantul a avut calitatea de consumator în perioada din momentul înregistrării dreptului de proprietate și până la data limită la care SA „Apă-Canal Chișinău” a calculat consumul a 3 472 m³ de apă, instanța de apel a constatat că volumul consumului înregistrat în perioada dată a constituit 342,85 m³ de apă, în valoare de 2 756,83 de lei (42,85 m³ x 8,06 lei/ m³ de apă potabilă) și, respectiv, 342,85 m³ de apă evacuată în valoare de 387,42 de lei (342,85 m³ de ape evacuate x 1,13 lei/ m³ de ape evacuate), astfel încât restanța apelantului, imputabilă acestuia, însumează 3 144,26 de lei.

Instanța de recurs constată, însă, că instanța de apel la adoptarea deciziei a interpretat eronat legea și a dat o apreciere greșită materialului probator anexat la dosar, pe când prima instanță, justificat, pronunțându-se asupra aspectelor esențiale ale cauzei, având în susținere cadrul legal aplicabil în speță, a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii înaintate de către SA „Apă-Canal Chișinău”.

Astfel, după cum se constată la caz, la data de 23 noiembrie 2015, Tudor Frumuzachi a intrat în proprietatea apartamentului nr. XX din str. XXXXX mun. XXXXX, nr. cadastral XXXXX, în temeiul contractului de donație nr. 14169 (f. d. 32).

Ulterior, la 1 februarie 2016, prin intermediul unei cereri, Tudor Frumuzachi a solicitat SA „Apă-Canal Chișinău” încheierea contractului privind furnizarea serviciilor de alimentare cu apă și evacuare a apelor uzate pentru casa particulară din str. XXXXX ap. XX mun. XXXXX.

La 4 februarie 2016, Tudor Frumuzachi, prin cererea nr. 20160204 – 844, a solicitat SA „Apă-Canal Chișinău” scoaterea sigiliului la ventil pe adresa mun. XXXXX str. XXXXX ap. XX, din cauza scurgerii de apă.

Prin actul inspectării stării evidenței și folosirii apei din 5 februarie 2016, reprezentantul SA „Apă-Canal Chișinău” a constatat că apa în rețeaua abonatului este prezentă, iar contorul prezintă indicii „04290” (f. d. 37).

Prin actul privind inspectarea stării tehnice a rețelelor de alimentare cu apă și canalizare, întocmit de către reprezentantul SA „Apă-Canal Chișinău” la 8 februarie 2016, a fost constatat că ventilul instalat la rețeaua de apă a abonatului este sigilat, acesta nu ține jetul de apă, indicii contorului fiind „04290” (f. d. 38), concluzii ce rezultă și din actul inspectării stării evidenței și folosirii apei din 10 februarie 2016 (f. d. 40).

La 11 februarie 2016, Tudor Frumuzachi, printr-o cerere adresată SA „Apă-Canal Chișinău”, a solicitat stoparea furnizării apei la locul de consum indicat, în

contextul utilizării acestuia în calitate de depozit și lipsei necesității în livrarea apei (f. d. 41).

Ca urmare, prin actele privind inspectarea stării tehnice a rețelelor de alimentare cu apă și de canalizare, întocmit de către SA „Apă-Canal Chișinău” la 26 februarie 2016 (f. d. 42), 11 martie 2016 (f. d. 44), 16 martie 2016 (f. d. 45), 25 martie 2016 (f. d. 47), 7 aprilie 2016 (f. d. 48), a fost constatată posibilitatea debransării locului de consum, cu achitarea datoriei acumulate în sumă de 31 907,68 lei.

Conform datelor de evidență a indicatorilor utilajului de evidență a apei potabile la locul de consum sus-indicat, proximal control de până la dobândirea de către Tudor Frumuzachi a dreptului de proprietate asupra imobilului ce reprezenta locul de consum vizat a fost realizat la 19 februarie 2014, dată la care indicii echipamentului de evidență prezentau „00818” m³, iar la următorul control din 8 februarie 2016, indicii erau de „04290” m³.

Actele cauzei atestă că la 12 martie 2016, SA „Apă-Canal Chișinău” a întocmit pe numele lui Tudor Frumuzachi factura nr. SP 7304735, prin care a înaintat spre plată acestuia suma de 31 907,68 lei pentru consumul a 3 472 m³ de apă potabilă, în valoare de 27 984,32 de lei și evacuarea în rețeaua de canalizare a aceleiași cantități, în valoare de 3 923,36 lei (f. d. 8).

În consecință, dat fiind faptul că suma datoriei nu a fost stinsă, prin reclamația nr. 11.5-08/2334 din 22 decembrie 2017, SA „Apă-Canal Chișinău” a solicitat lui Tudor Frumuzachi achitarea integrală a datoriei în mărime de 31 907,68 lei, în termen de 10 zile din momentul recepționării reclamației (f. d. 4).

La caz, se constată că deși Tudor Frumuzachi a fost somat de achitarea datoriei prin factura din 12 martie 2016, precum și somația recepționată din 27 decembrie 2017, nu a întreprins nicio acțiune în vederea contestării sumei date, însă abia după înaintarea acțiunii în instanța de judecată de către SA „Apă-Canal Chișinău”, la 5 septembrie 2020 Tudor Frumuzachi a depus o cerere către SA „Apă-Canal Chișinău”, invocând dezacordul cu suma indicată cu titlu de datorie (f. d. 66-67).

În conformitate cu art. 512 Cod civil (în redacția de până la 1 martie 2019), în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Potrivit art. 572 alin. (2) Cod civil (în redacția de până la 1 martie 2019), obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

De asemenea, potrivit art. 25 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402-XV din 24 octombrie 2002, persoanele fizice și juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sunt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și consumator.

Alineatul (4) al aceluiași articol stabilește faptul că dacă după suspendarea contractului (sau după debransare) consumatorul nu achită suma datorată, operatorul este în drept să acționeze consumatorul în judecată.

În sensul normelor de drept enunțate, instanța de recurs recunoaște temeinicia concluziei primei instanțe, precum că în caz de prestare a serviciilor publice de

gospodărie comunală, indiferent de faptul a fost sau nu încheiat contract în acest sens, consumatorii sunt obligați să achite serviciile prestate, or, lipsa unui contract scris nu scutește consumatorul de obligația de a achita serviciul prestat.

Pe de altă parte, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va califica drept eronată concluzia instanței de apel, precum că la materialele cauzei nu a fost anexată nicio probă ce ar dovedi preluarea de către Tudor Frumuzachi a obligațiilor personale ale proprietarilor/consumatorilor precedenți a serviciilor prestate de către SA „Apă-Canal Chișinău” la locul de consum după dobândirea dreptului de proprietate asupra imobilului respectiv.

Or, deși din actele prezentate de SA „Apă-Canal Chișinău” rezultă faptul că, consumul volumului indicat de apă a avut loc în perioada 19 februarie 2014 – 8 februarie 2016, adică include și o perioadă anterioară dobândirii dreptului de proprietate de către Tudor Frumuzachi, pe parcursul examinării cauzei, ultimul nu a prezentat nicio probă confirmativă, precum că, la acel moment, reprezentanții săi legali (părinții Galina Frumuzachi și Tudor Frumuzachi) ar fi renunțat în mod expres preluarea datoriilor aferente întreținerii imobilului (inclusiv cele ce țin de serviciile publice de gospodărie comunală), care s-au acumulat anterior.

Astfel, instanța de recurs constată că, la caz, odată cu dobândirea dreptului de proprietate în baza contractului de donație, reprezentanții legali ai lui Tudor Frumuzachi, care au, de altfel, și calitatea de donatari, urmau să formuleze o clauză contractuală din care să rezulte renunțarea la datoriile aferente întreținerii imobilului acumulate anterior de către foștii proprietari/posesori ai bunului imobil, or, în caz contrar, lipsa acestui refuz urmează a fi considerată o preluare tacită a acestor datorii.

Pe această cale, instanța de recurs mai subliniază că faptul dobândirii dreptului de proprietate asupra bunului imobil presupune, în lipsa vreunei mențiuni contrare, și asumarea de către proprietar a obligațiilor ce rezultă din serviciile de care beneficiază sau a beneficiat anterior bunul imobil.

Având în susținere cele enunțate, instanța de recurs atestă și temeinicia concluziei primei instanțe cu privire la încasarea de la Tudor Frumuzachi în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău” datoria în mărime de 31 907,68 lei și cheltuielile de judecată, compuse din taxa de stat în mărime de 957,23 de lei.

Pentru motivele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat, care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”.

Se casează integral decizia din 11 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 5 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Apă-Canal

Chișinău” împotriva lui Tudor Frumuzachi cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Ala Cobăneanu